

Almásfüzitői Hírek

ALMÁSFÜZITŐ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA • XIII. ÉVFOLYAM 7. SZÁM • 2016. DECEMBER

Megérkezett

Advent után, mikor a Csendnek vége lesz,
Az égi fény jelzi: megérkezett,
Piros szívek arany húrján majd felkacag
A Hozsánna, Dicséret és Hódolat.
Az én szívem' is megérinti az öröm,
És hirdetem mindenkinek, hogy íme, jön!
Advent után, mikor a Csendnek vége lesz,
S az égi fény jelzi: megérkezett!

Ó, szent, nagy Éj, te békességnek éjjele,
A Boldogság és Üdvösség szent fényjele,
Mikor vizsály, békétlenség kudarcba fúl
És hatalmas máglyafényként a hit kigyúl!
S a szeretet úr lesz a nagy világ felett,
S jóakarát simítja meg a szíveket,
Advent után, mikor a Csendnek vége lesz,
S az égi fény jelzi: megérkezett!

Advent alatt ti földön élő emberek
Kongassátok az elhallgatott szíveket,
Legyen csengés-bongás a föld terén át,
Úgy várjátok az örök Isten szent Fiát!
Mert jön, mert jön, mert nemsokára itt
leszen,
Az ég fénylő csillagképében megjelen,
Advent után, mikor a Csendnek vége lesz,
S az égi fény jelzi: megérkezett!

Karácsony jön, hatalmas és titokzatos,
Kigyulladnak szívek, tüzek és csillagok,
Megtalálják Jézus Krisztust az emberek
S a békesség zászlója leng a föld felett,
Béke, öröm, szeretet és jóakarát
Játsszák el a karácsonyi himnuszokat,
S velük zengi a boldog föld az éneket:
Urunk, Szabadítónk, megérkezett!

Kárász Izabella

Beró László alpolgármester fogadóórája:

2016. december 12-én és 2017. január 9-én 15³⁰ - 16³⁰-ig a Teleházban

2016. december 13-án és 2017. január 10-én 15³⁰ - 16³⁰-ig a Polgármesteri Hivatalban

Szenátusi hírek

Szenátusi Hírek—december

Decemberi mottóm írója Shakespeare:

„Ha víg ünnepből állna az egész év,
A játékot utálnánk, mint a munkát;
De ritkák és ezért kívánjuk őket,
Mert semmi sem tetszik, ha nem szokatlan.”

Kedves Olvasóim!

Idén egy kicsit később szerveztük meg a *Fűzfánapot*. Sokan már úgy gondolták, hogy elmarad. A csúszás oka természetesen más volt. Hagyományainkat nem szakíthatjuk meg. Korábban volt már pörkölt – és lecsófőző verseny nagy sikerrel. Idén mást szerettünk volna. Előzetes felmérés után kiderült kik lennének a legnépszerűbb előadók. Ettől kezdve már csak időpontot kellett egyeztetni, ami a páros sűrű felépései miatt nem volt egyszerű. A koncert és a műsort követő diszkó nagyon jó hangulatot teremtett. Szokás szerint a nap programját már délután gyerekprogramok kezdték.

A Fűzfánap más szempontból is fontos volt. Ekkor lépett fel először rendezvénybiztosítóként polgárőrségünk és kiválóan teljesítette feladatát. Az esemény alatt semmilyen rendbontás nem történt, úgy gondolom nagyrészt jelenlétüknek köszönhetően. A baleset megtörténtekor is a helyzet magaslatán álltak: hívták a mentőket és

megérkezésükkor szakszerű tájékoztatást nyújtottak. Munkájukért köszönet jár elsődlegesen Sass Lászlónak és a szolgálatban lévő polgárőröknek. Járőrözéseikkel minden fűzitői lakos biztonságérzete nőni fog.

November mélypontjai ismét a közmeghallgatások voltak. Megnéztem az elmúlt években erről írott cikkeimet és sajnos azt kellett látnom, hogy az érdeklődés az évek folyamán fokozatosan csökkent. A távollét okát, okait nem igazán értem, de ez a fajta érdektelenség ijesztő.

Befejezni szerencsére egy jó hírrel tudom a havi rovatomat. Mindig is voltak tehetséges diákok iskolánkban, településünkön. Idén azonban egy különlegesen tehetséges diákot tudunk támogatni. Képviselő – testületünk támogatásáról biztosította Szabó Nikolettet, hogy bekerüljön az Arany János Tehetséggondozó programba.

Szenátor

Csapucha Ápád:

Minden hónap első szerdáján a Teleházban 17,00 – 18,00-ig, minden hónap utolsó szerdáján a Petőfi Művelődési Házban 17,00 – 18,00-ig

Kerekes Géza:

előzetes egyeztetés alapján
30/929 46 60
e-mail:geza.kerekes@almasfuzito.hu

Tamás-Kovács Beáta:

Minden hónap első péntekén a Teleházban 16,00 - 17,00-ig, a Petőfi Művelődési Házban 17,00 - 18,00-ig

Vizkelety Tibor:

előzetes egyeztetés alapján
Telefon: 30/486 69 10

Folczné Kerek Etelka:

előzetes egyeztetés alapján
20/280 01 12

Sándor Előd:

előzetes egyeztetés alapján
20/992 72 25

Főhajítás az almásfűzitői temetőben

Egy nagyon tiszteletreméltó és kialakítása és létesítése az első tanácselnök, Rácz Imre nevéhez került sor 2016. október 28-án az almásfűzitői temetőben, amelynek

A sors különös kegyetlensége folytán elmondhatjuk, hogy a temetőben szinte az első között temették el azt az embert, akinek emlékére

ma a település polgármestere, Karánsebesy Lukács, Dr. Szeidl Bernadett jegyző, a képviselő-testület tagjai, intézményvezetők és egykori tisztelők hajtottak fejet a síremlékének felavatásakor.

Az avató beszédet az egykori szomszéd, Karánsebesy Lukács polgármester mondta el. Az emléke-

zés során megtudtuk, hogy Rác Imre 1912-ben született Berettyóújfalu községben. A Magyar Királyi Légierő hivatásos katonájaként teljesített szolgálatot Debrecenben és Mátyásföldön mint pilóta, majd gyakorló repülése során szerzett sérülése miatt adminisztratív állományba került. 1945-től 1947-ig hadifogoly volt a Szovjetunióban. A hadifogságból való hazatérése után kérésére a Kossuth Akadémia elvégzésekor került vissza a Magyar Néphadsereg hivatásos állományába, szintén adminisztratív beosztásba, előtte gyári munkásként dolgozott Debrecenben. 1953-ig budapesti, tatai, székesfehérvári alakulatokhoz

helyezték. 1953-ban leszerelése után a Magyar Néphadsereg tiszti állományába vették. Leszerelése után 1954-ben az Almásfüzitői Timföldgyárban segéd munkásként alkalmazták, a villamos műhelyben tekercselőként dolgozott. 1958-ban a szakszervezeti bizottság javaslatára Rác Imre indult a november 16-án megtartott tanácsok tagjainak választásán, ahol a VI. számú tanácsi választókerület tanács tagjává választották meg, majd a község első tanácselnökévé. Ezek az események összefüggenek azzal az örömteli ténnyel, hogy Almásfüzitő község 1958. december 1-jével önálló települési rangot kapott a Népköztársaság Elnöki Tanácsa 92/1958. számú határozata értelmében. Közben képezte magát, 1960-ban Veszprémben elvégezte az akkor legmagasabb iskolai végzettséget adó Tanácsakadémiát. Tanácselnöksége arra a nehéz időszakra esett, amikor még csak tanulták a tanács dolgozói az önállóságot, az államigazgatás alapjait. A szigorú, fegyelmezett volt katonára, Rác Imre lemondott 1962-ben a tanácselnöki tisztségéről és visszakerült az előző munkahelyére a Timföldgyárba, ahol 1962-ben bekövetkezett haláláig dolgozott. A család az Ady Endre út 8-ban lakott és Rác Imre a szabadidejében a pincében kialakított műhelyében barkácsolt. A 11 éves szomszéd kisfiú, Karánsebesy Lukács éppen a pincébe ment, hogy a kerékpárját felhozza, amikor a satupad mellett holtan találta a szomszéd bácsit, Rác Imrét. Talán az egykori szomorú emlék, vagy az elődök iránti mély tisztelet adta az

apropót a mai síremlékavatásnak. Mindenesetre öröm, hogy erre az eseményre ma sor kerülhetett. A képviselő-testület egyhangú támogatással fogadta Polgármester Úr elképzelését, a nemes ügy mellé állt, és felújította annak az embernek a síremlékét, aki elsőként indította el Almásfüzitő község önállóságot, amelyre nagy igény mutatkozott már 1954-től. 1972-től 1981-ig voltam Egervári József második tanácselnök munkatársa és elmondhatom, hogy Rác Imre munkájáról csak elismeréssel szolt az utód.

Példaértékűnek tartom, hogy a síremlék avatásán a nemzeti színű szalagot a Fekete István Általános Iskola két diákja jelenlétében Karánsebesy Lukács vágta át. Talán ezek a fiatalok egykor büszkék lesznek arra, hogy részt vettek, és a jelenlévőkkel együtt fejet hajtottak, és elhelyezték a megemlékezés virágait az első tanácselnök, Rác Imre sírjánál.

Iskolai hírek

Aki ezt a címet hallja, vagy látja, annak azonnal eszébe jut Móra Ferenc regénye, melyben a saját gyermekora és megannyi hozzá közeli falusi ember élete tárul elénk.

Ezt a színpadra átdolgozott történetet tekintettük meg november 8-án a tatai Magyar Zoltán Művelődési Központ színháztermében. A 14 órakor kezdődő

Kincskereső kisködmön

előadásra busszal mentünk. A kezdés előtt még volt időnk sétálni a vár körül, majd a tatai iskolásokkal együtt figyelmesen hallgattuk a regényből ismerős mondatokat, melyeket hegedűszóval is kiegészítettek. A szereplők nagy tapsot kaptak a lelkes közönségtől. Már sötétedett, amikor hazaértünk. A negyedikesek megállapították, hogy ez egy kellemes délután volt, és máskor is szívesen „kiruccannak” az ilyen programokra.

Fenyvesi Anna

Vadlúdsokadalom

Iskolánk diákjai közül többen sokat ténykednek a madarakért. A tavaly telepített 40 madárodú ellenőrzése, fészekaljainak nyomon követése, takarítása nem kis idővel jár. A fiúk, lányok azonban élvezik, szívesen töltik az időt addig is a természetben a jó levegőn.

Második éve ezek közül a gyerekek közül jó néhányan ellátogatnak velünk Tatára így november végén a vadlúdsokadalomra. A rendezvényen mindig bővül az ismeretünk, melyre szükségünk is van, hiszen a Madárbarát kert - Madárbarát Iskola program részesei is vagyunk. Látványos állatbemutatókra, madárgyűrűzésekre került sor, és kiváló szakemberek tartottak érdekes előadásokat vetítésekkel párhuzamosan.

Természetesen a hangsúly a vadludakon volt. Az Öreg-tóról reggel 7 órakor 24 ezer vadlúd kirepülésében gyönyörködhetek a korán kelők. Ezek a madarak a tó részlegesen leeresztett medrében pihennek ebben az időszakban. Hatféle lúd figyelhető meg, melyeket kiváló minőségű teleszkópok segítségével mindenki megtekinthetett. A fő tömeget alkotó nagy lilik, vetési lúd és nyári lúd mellett a ritka ludak is feltűntek. Közülük a globálisan veszélyeztetett kis lilik 3 példányát is sikerült megfigyelni. A tatai Öreg-tó tradicionális vadlúd pihenő- és éjszakázóhelynek számít. A vadludak az eurázsiai tundrák vidékéről érkeznek minden évben Tatára, hogy a telet itt töltsék. Majd február végén, március elején visszain-

dulnak északi költőhelyeik felé. Orbán Zoltán tolmácsolásában követhettük nyomon a tavi eseményeket. A kiváló ornitológus érdekes előadásából megismerkedhettünk a madarak etetésével és itatásával kapcsolatos újdonságokkal. Labanc Gyöngyi az Agostyáni Ökofalu életéről mesélt, a képek és az élménybeszámoló azt erősítette meg bennem, hogy oda is el fogunk látogatni a természetet szerető, tisztelő gyerekekkel. Musicz László előadása zárta a sort, akire azért is büszkék vagyunk, mert a mi iskolánkban tanító Mónika néni testvére. Ő a Gerece Natúrpark tanösvényeit mutatta be.

A kellemes időjárásnak köszönhetően délben a földelken élelmet gyűjtögető vadludak jelentős része visszaérkezett a tóra, hogy szomszárakat oltsák, kicsit megmosakodjanak a délutáni élelemszerzés előtt. Érdekes volt, amikor a hatalmas csapat egyszerre rebent fel. Utólag megtudtuk Orbán Zoltántól, hogy a riadalmat egy réti sas keltette.

A sok érdekes ismeretterjesztő program mellett hatalmas kirakodó vásár is várta az érdeklődőket. Gyorsan telt az idő, jókat beszélgettünk közben, a vasútállomásra menet még a játszótéri játékok kipróbálására is jutott idő a Május1. parkban. Pompásan éreztük magunkat, megegyeztünk, hogy jövőre sem hagyjuk ki ezt az eseményt.

Kálmán Lászlóné

Óvodások hírei

Hagyományörzés óvodánkban

November 9-én óvodánkban a hagyományokhoz híven megrendezésre került a Márton nap. De honnan is ered ez a néphagyomány?

„A legenda szerint Szent Márton a Római Birodalom

Pannónia tartományának Savaria nevű városában (mai Szombathely) látta meg a napvilágot 316-ban vagy 317-ben egy római tribunus (előljáró) fiaként. A római császár katonájaként szolgáló Márton a franciáországi Amiens városában egy hideg téli estén odaadta meleg köpenyének felét egy nélkülöző koldusnak. Aznap éjszaka álmában megjelent Jézus a koldus alakjában. Innentől kezdve nem a hadsereget, hanem Istent szolgálta, megkeresztelkedett. Misszionáriusként sok jót cselekedett. Jóságáról még életében legendák keringtek, püspökké akarták szentelni. A monda szerint mikor ennek hírért vette, az érte jövő küldöttek elől nagy alázatosságában a ludak óljába bújt. A szárnyasok azonban gágogásukkal, szárnyuk verdesésével óriási zajt csaptak, így elárulva Márton rejtekhelyét. Mártont 371-ben püspökké szentelték és haláláig, 398-ig Tours-ban segítette a rászorulókat.” (<http://martonnap.hu/2010/07/a-marton-nap-tortenete/>)

A gyerekekkel idén is izgatottan készültünk erre a napra versekkel, mondókákkal, dalokkal. Meséket hallgattunk, ludakat rajzoltunk, legjobban mégis a lámpások elkészítését élvezték óvodásaink. Minden hagyományörző rendezvényünkbe igyekszünk bevonni a szülőket is. 16 órakor megkezdődött a kis ünnepségünk. Zsömbörgi Zsuzsanna, intézményünk vezető helyettese köszöntötte a szülőket és beszélt a

jeles nap eredetéről. Ezután a csoportok bemutatták a kis műsorukat, amivel készültek. A nagy izgalmak után egy kis meglepetéssel kedveskedtünk a gyerekeknek és a szülőknek egyaránt. Libazsíros kenyeret kínáltunk forró teával, melynek nagy sikere volt mind a gyerekek, mind a szülők körében. Mire végeztünk a csemegézéssel, besötétedett. Meggyújtottuk a lámpásokat és az ünnepség zárásaként a gyerekekkel és a szülőkkel körbevonultunk az óvoda udvarán. A sok világító lámpás emelte az ünnep fényét. Szeretnénk ezúton megköszönni a részvételt és az együttműködést, mely nagyon fontos szerepet tölt be a gyermekek és az óvoda életében.

Elek Fanni, óvodapedagógus

Civil szervezetek életéből

2016. novemberi klubestünkről

A november klubnapunk előadója hazajött, hiszen ifj. Pohlmüllner József a boldog gyermekkorát a nagyszülői házában, a Gárdonyi utcában töltötte és délutáni játszóidejét számtalan esetben a Duna-part jelentette. Barátaival figyelték az itt közlekedő hajókat, amelyek neve ma is élénken él az emlékezetében. Ezek a gyermekkori emlékek köszöntek vissza abban a sikeres, de sok-sok tanulással és munkával töltött felnőttkorban, melyben az előadó mint idegenforgalmi közgazdász próbálja nagy-nagy kitartással alakítani a jövőjét. Előadásának témája nem is lehetett más, mint a dunai hajózás története. A rendkívül tartalmas és érdekes előadásból tájékoztatást és betekintést kaptunk a hajózás kezdeti szakaszáról, a kereskedelmi kapcsolatok alakulásáról, a szállítás fő irányairól. A Római Birodalom fénykorában a Duna határfolyó volt, partjaira városok, őrhelyek láncai települtek. Ekkor kereskedelmi hajók közlekedtek a folyamon, amiről a ránk maradt sírkövek domborművei tanúskodnak. Az ókori Róma bukása után a Duna intenzív népvándorlás színterévé vált és egészen honfoglalásunk idejéig a dunai hajózás fénykorát élte. A török megszállás idején a török-magyar határ a Dunát Komárom környékén keresztezte. E határvonalat ritkán lépték át a kereskedők, ezáltal csökkent a hajóforgalom. A török uralom után a magyar agrártermékeket a Dunán és a Száván juttatták el Nyugat-Európába és a Fekete-tenger felé. Ebben a korban gabonaszállító hajók százai népesítették be a Dunát és mellék-

folyóit.

A vízi úton szállított legfontosabb árucikkek a só és a gabona, mellettük a dohány, a kender és a gyapjú volt. A hazai hajóépítés jelentősen fejlődött. A hajókat általában tölgyfából építették.

1794-ben alakult meg az első magyar hajós társaság, a Királyi Magyar Szabadalmazott Hajózási Társaság, amely a Dunát és a Tiszát összekötő Ferenc-csatornát is megépítette és 1802-ben megnyitotta a forgalomnak. Az első életképes vállalkozás csak egy évtized múltán jött létre, amikor a gőzhajózás külföldön már széleskörűen elterjed. Sikeres részvénykibocsátás után a következő évben megalakulhatott az osztrák Első Császári és Királyi Duna gőzhajózási Társaság (DGT), melynek első hajója a Franz I. volt. A DGT ezekben az években rohamosan fejlődött. 1836-ban Magyarországon már 19 hajóállomása működött. Ugyancsak ebben az évben nyílt meg - szintén Széchenyi kezdeményezésére - a társaságnak az Óbudai szigeten létesített téli kikötője és hajógyártó, illetve hajójavító műhelye, megvetve alapjait a később nagyra fejlődött Óbudai Hajógyárnak, a magyarországi ipari fejlődés egyik legjelentősebb létesítményének.

A magyarországi gőzhajózás teljesítőképes és korszerű hajóépítő iparra támaszkodhatott. Az Óbudai Hajógyár mellett Angyalföldön és Újpesten egy sor kisebb-nagyobb hajóépítő üzem és gyár alakult, Balatonfüreden is létrejött a magyar hajóépítés harmadik bázisának első magja.

A második világháború a magyar hajózást lényegében megsemmisítette.

A hajópark felét elsüllyesztették, másik felét nyugatra hurcolták. Újjáépítéssel és az amerikaiaktól nyugatról visszakapott hajókkal sikerült a forgalmat megindítani, amely hamarosan nagyobb lett az 1937. évi teljesítményeknél.

1946-54 között magyar-szovjet közös vállalat működött, majd csődbe ment és megalakult a Magyar Hajózási Rt., melynek többszöri átszervezéssel alakult ki a hazai hajózás jelenlegi szervezeti formája.

1962-től szárnyashajókat is üzembe állítottak Budapest és Bécs közötti személyforgalom lebonyolítására. 1975 után a vízi személyszállítás forgalma lecsökkent, jellege megváltozott, azóta zömében a turistaforgalmat szolgálja.

Nekünk füzítőieknek is számtalan alkalommal sikerült megcsodálnunk az itt közlekedő szárnyashajókat, és élvezni a hatalmas hullámokat a Duna-parton.

Pohlmüllner József a gyermekkori álmokat az általa alapított Beki Tours utazási irodán keresztül valósítja meg, ami sok-sok munkával és remélhetőleg sikerekkel is jár. Számtalan kirándulási lehetőséget ajánlanak, elérhető áron és magas színvonalon.

A mai klubnapon a vetített képes előadáson sok érdekes és hasznos információhoz jutottunk. Igyekeztem átadni az olvasóknak mindazt a történelmi tudást, amely betekintést ad a Dunai hajózás történetébe. Köszönjük a sikeres előadást ifj. Pohlmüllner Józsefnek, abban a reményben, hogy lesz folytatása a mai találkozóknak.

2016. november 14.

Fekete Józsefné, klubvezető

Kulturális hírek

"Utak, színek, élmények" **Marosi Zsuzsanna fotókiállítása**

November 18-án került sor a Községi- és Iskolai Könyvtárban Marosi Zsuzsanna "Utak, színek, élmények" című fotókiállításának megnyitójára.

Bekéné Magyar Melinda köszöntötte a szép számmal megjelent érdeklődőket. A kiállítást Oroszlámos György, a Molaj Fotóklub vezetője nyitotta meg. Bevezető gondolatai ismertették a fotózás történetét és az alkotó pályáját. A megnyitót színesebbé tette Gyökös Borbála Eszter gitár- és énekműsora.

Marosi Zsuzsannát a sport mellett a fotózás mindig is érdekelte, ám tudatosan a Jókai Mór Gimnázium elvégzése óta készít képeket. Számára hobbi és szenvedély ez az elfoglaltság. Régóta tagja a Molaj Fotóklubnak, ahol Oroszlámos Györgytől, a klub vezetőjétől megtanulta a fotózás alapjait, elsajátította az ősi technikákat. A fotóklubbal több kiállításon vett részt, szép sikereket elérve. Szerencsésnek tartja magát, mert a hobbija egyben a munkája is. Lelkileg feltölti, benne kiélheti művészi hajlamait is. Egy jól sikerült felvétel, egy

gyermekmosoly, egy meghitt pillanat mind sikerélménnyel tölti el. Községünk meghatározó színtér számára. Ezt bizonyítja a templomunk és a Duna-part természeti szépségét ábrázoló fotók megszületése. De megjelennek a Timföldgyárban készült jelenkori képek is. Maga a tárlat három témakörre osztható, láthatunk természetfotókat, portrékat és szociofotókat. A kiállításra 38 alkotás és egy vászonkép került a Könyvtár Galériába. Megtekinthetünk régi fényképezőgépeket, amelyek a fényképkészítés nélkülözhetetlen kellékei voltak egykor. Újdonságnak számít a vászonkép. A fotót különleges vászonra nyomtatják, ezért a kép festmény hatású lesz.

Kérem Önöket, hogy fedezzék fel e képek titkait, és csodálják meg Marosi Zsuzsanna fotográfiáit. Ajánlom mindenkinek a kiállítást, amely megtekinthető december 20-ig a Könyvtár Galériában.

Kovácsné Svelik Beáta
Könyvtáros

Sporthírek

Tenisz szakosztály

Az idei év is igen eredményesen zárult. A 22 fős szakosztály a megyei öregfiúk csapatbajnokságban a negyedik helyen végzett, több év után leszorultunk a dobogóról, de sikerként könyvelhetjük el, hogy a bajnok KVSE-t csak mi tudtuk legyőzni, ráadásul otthonukban. A Komárom-Komárno városi bajnokságban az elmúlt 6 év legjobb – hatodik – helyezését értük el. A város két polgármestere az évzárón külön kiemelte, hogy országos elismertséget élvez a két város sportversenye, amit a jövőben is

támogatni fognak. A Tóth Imre emléktornán 16 fő vett részt, ahol a család meghívásával együtt emlékeztünk meg eltávozott tenisztársunkról. Örvendetes a női tagjaink – hét fő – fejlődése. Jövőre tervezük az utánpótlás edzéseinek beindítását is, 12 db ütőt és sok-sok labdát ajánlunk fel a kezdőknek. A salakos tenispálya téliesítése után jelenleg a teremben folynak az edzések, készülve a téli tornákra.

Tisztelt Sportbarátok!

Az Almásfüzitői SC felnőtt és tartalék labdarúgó csapata ebben a szezonban is a Déli-csoport küzdelmeinek vágott neki. A felnőtt csapatunk ráadásul dupla bajnokcsapatként, címvédőként. Ez azt is vonta maga után, hogy a mindenkori ellenfél kettőzött erővel küzd ellenünk, egy nagyobb bravúr elérése érdekében. Nos, ez egy kivétellel ezen az őszen sem sikerült nekik. Az az ominózus egy, a Naszály elleni 2:0-s, melyen előnyről veszítettük el a mérkőzést, de talán ennyi befér, és jókor jött pofon volt, hogy nem szabad elkényelmesednünk. Míg az előző szezon küzdelmeiben csak a Felsőgallával futottunk sikeres versenyt a bajnoki címig, addig ősszel három csapat verseng a dobogós pozíciókért, ez már most látszik. A TASK Tatabánya, a Naszály és az ASC. A megyeszékhelyi fiatal gárda jelenleg még veretlen, egyetlen döntetlenjük van, és ezen a hétvégén éppen hozzánk látogatnak, s ígérjük, mindent meg-

teszünk, hogy a tabella élére ugorhassunk majd. A kezdeti kis létszám mára egy kicsit megnövekedett, és stabilizálódni látszik. A tartalék csapatunk jelenleg a középmezőnyben tanyázik, nagyon rapszodikus teljesítményt nyújtva, ebben közrejátszott az erőnlét hiánya, a létszámproblémák, valamint az, hogy nem tudtunk kétszer ugyanabban a felállásban kifutni a gyepre. Mindkét csapatunk esetében bízunk a sikeres folytatásban, hogy tavasszal újra megfuthassuk a szokásosnak mondható versenyünket az újabb fényes érmekért. Az utánpótlás csapataink részt vesznek a Bozsik tornákon. Reméljük, hogy tavasszal nagyobb létszámmal tudunk részt venni minden korosztályban.

Stevlik Patrik
szakosztályvezető
Almásfüzitői SC